

invitatul nostru

Simona Bondoc:

„Cu înțeleaptă modestie...”

— Anul acesta, Simona Bondoc, căci despre tine este vorba, implinești 32 de ani de cînd slujești Teatrul Național din București... Cum ai trecut acești treizeci și doi de ani?... Răspunde-mi sincer, fără modestii, lucidă, obiectivă!

— Cum să-i trec! Repede! Au trecut atît de repede acești 32 de ani... Parcă ieri, în 1954, am absolvit clasa admirabilei profesoare care a fost și rămîne Beate Fredanov... Am intrat în Teatrul Național și anii au trecut, mă repet, repede...

Are aerul unei figuri de provă și mersul plutit al unui măreț galion care străbate Mările Sudului, spărgînd cu liniște uriașe valuri în permanentă agitație... Marea Teatrală.

Răsstrănepoata poplî Bondoc — cel care în timpul revoluției Domnului Tudor i-a fost acestuia sprijin printre pandurii săi —, cu înțeleaptă liniște profesională, cu tocmită ordine mentală și cu un talent atît de divers — face tot! Tot ceea ce profesia, meseria pe care o adoră, îi cere!

Aria pe care ea azi se desfășoară este la polul opus al ariei teatrale pe care era pregătită și pe care un timp, la începutul carierei, a încercat și a reușit, uneori cu real succes, să o abordeze. S-a pregătit pentru tragedie, iar astăzi joacă comedie, uneori chiar comedie extravagantă. În ținuta, în fizicul ei de o reală, falnică frumusețe, aduce, parcă, cu o înaintașă de-a ei, care, ca și ea, a început prin a juca Cleopatra, împărăteșe bizantine, eroine corneliene, și în sfîrșit dînd strălucire pînă la adînci bătrînețe unor caractere comice de puternică viață românească, în Alecsandri, Caragiale, Mușatescu, Lovinescu: Maria Filotti.

A absolvit Institutul de teatru I. L. Caragiale în 1954 la clasa prof. Beate Fredanov, fiind apoi angajată la Teatrul Național din București. Dintre rolurile jucate în decursul anilor: Maria în Blestemele fantome de Ed. De Filippo, Ximena în Cidul de Corneille, Arelia în Dezeratorul de M. Sorbul, Abbie în Patima de sub ulmi de E. O'Neill, Maria în Maria Stuart de Fr. Schiller, Madame Vintilă în Jocul de-a vacanța de M. Sebastian, Mătușa în Căsătoria de Gogol, Generăleasa în Însemnările unui necunoscut după Dostoievski, Iulia în Romulus cel Mare de Fr. Dürrenmatt, Pulcheria în Căruța cu paiațe de M. Ștefănescu, Simone în Cavoul de familie de P. Chesnot, Doamna Koltay în Papa Dolar de Gábor Andor.

Rolul titular în „Maria Stuart” de Schiller (1964); în „Blestematele fantome” de Ed. de Filippo (1957); alături de Geo Barton, în „Întilnirea cu îngerul” de Sidonia Drăgușanu (1965)

— Nu te întrebam cum au trecut anii, care repede trec pentru noi toți, ci cum ai trecut tu prin acești ani, la Teatrul Național, în meseria pe care o iubești atât..

— Cu fruntea sus! Fără hiatusuri profesionale, cu fruntea sus din punct de vedere artistic, moral-profesional, și de ce nu aș spune-o acum, când am, din păcate, și perspectiva istorică — chiar dacă unii, necunoscându-mă îndeajuns, și-au formulat despre mine păreri contrarii: cu înțeleaptă, da, da, cu înțeleaptă și cu deloc ipocrită modestie!

— Cei care au avut păreri contrarii despre tine s-au lăsat bineînțeles influențați de fizicul tău, de statura ta, de aparenta ta siguranță de sine..

— Și au greșit... Cum și eu am greșit închistându-mă în această uneori nefolositoare carapace a modestiei.. de care a

Madame Vintilă in „Jocul de-a vacanța” de Mihail Sebastian (1971); în „Căsătoria” de Gogol (1976); în „Căruța cu paiațe” de Mircea Ștefănescu (1980)

cam venit timpul, acum, cu trecerea anilor, să scap...

— Crezi că ai scăpat ?

— Nu !

— Cu toate că ai statura unui port-drapel, nu ți-a plăcut să te bagi în primele rinduri, ai așteptat să ți se ofere locul, acolo...

— Da... Am așteptat, demonstrându-mi pe scenă, nu în birouri, utilitatea...

— Ai avut totuși la Național satisfacții...

— Mari... Pentru că acolo am avut prilejul de a juca lângă marii actori de ieri și de azi... Iancovescu, Vraca, Barton, Maria Botta, Toma Dimitriu, cei de ieri, Beligan, Dinică, Marin Moraru, Carmen Stănescu, Mișu Fotino, cei de azi... Tot la Național, am avut prilejul să abordez marile repertoriu — de la antici, la clasicii francezi, ruși, spanioli...

— Dar și pe modernii Dürrenmatt și De Filippo...

— Nu mai vorbesc de pilonii de rezistență ai literaturii noastre dramatice : Alecsandri, Delavrancea, Kirițescu, Sebastian, Baranga, mai recent Paul Everac...

— Și, de fiecare dată, ai făcut-o cu un brio demn de personalitatea și de darurile tale native... În cinematografie ai activat ?

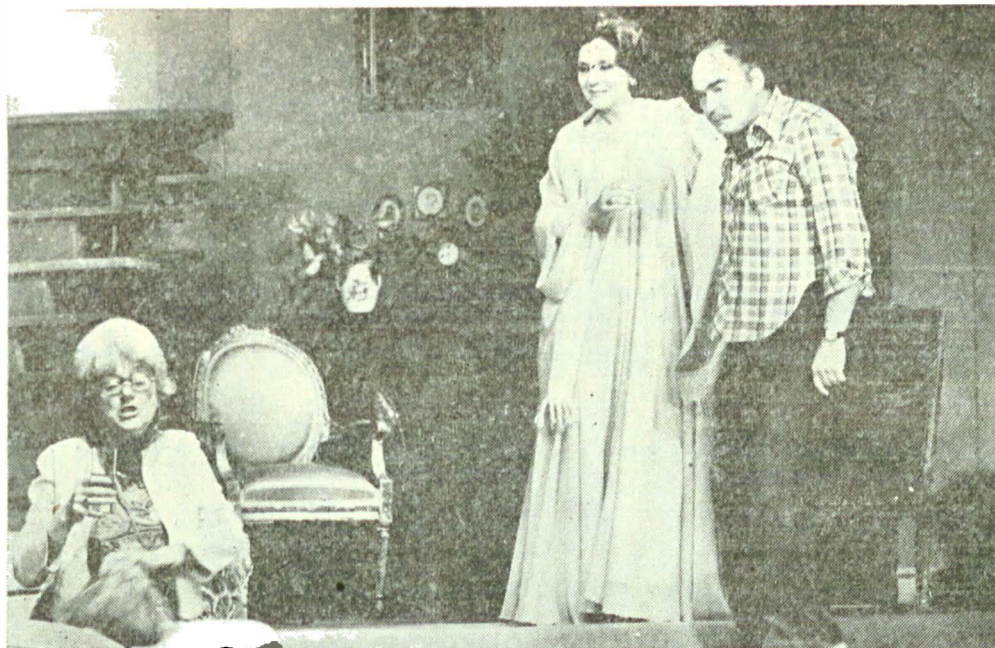
— Nu-mi vorbi despre asta ! Nu-mi deschide o rană !

— Totuși... spune acum cu sinceritate ceea ce crezi...

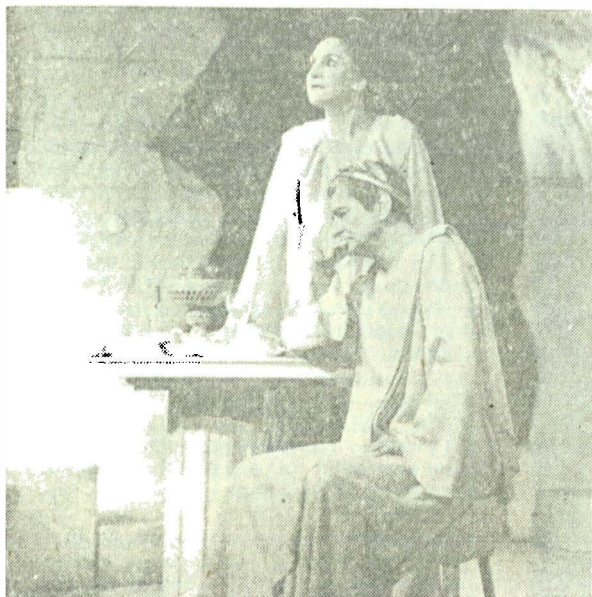
— Am avut un singur rol... principal... în ecranizarea după *Europolis* a lui Jean Bart... Mi-a ieșit bine... și din punct de vedere fotogenic și din punct de vedere al jocului... Nenorocirea mea a fost că, fiind comentat prea favorabil, în loc să-mi aducă și alte roluri, a stîrmit gelozia și... am stat, din punct de vedere cinematografic... acasă...

— Și astfel ecranul românesc a fost văduvit de deosebita ta personalitate fizică și actoricească... Păcat ! Și pentru cariera ta și pentru atît de fotogenica-ți falnică frumusețe și de ce nu... pentru ecranul și publicul românesc...

Bănuiesc că acum, după 32 de ani de carieră, încă viguros tînără și profesionalizată pînă în virful unghiilor, actrița Simona Bondoc va mai avea multe de spus ! Un repertoriu vast, de

Scenă din „Cavoul de familie” de Paul Chesnot, cu Olga Tudorache și Mircea Albulescu (1983); alături de Radu Beligan, în „Romulus cel Mare” de Friedrich Dürrenmatt (1977); în „Papa Dolar” de Gábor Andor (1984)

la duenă de comedie pînă la forța eroi-
nelor clasice și pînă la autenticul per-
sonajelor teatrului contemporan au-
tohton și străin, o așteaptă.

Poate că un regizor scormonitor și
îndrăzneț va descoperi în ea — poate,
spun — o admirabilă Vetă din Noaptea

furtunoasă! Simona Bondoc a știut și
știe să aștepte cu răbdare îndrăznelile
regizorilor, pe care îndrăzneala sa pro-
fesională va ști să le sublinieze cu ta-
lentul ei atît de divers, de tenace și
de autentic.

Mihai GÎRNIȚA